

תת"ע 8836/11/20 - רחל שפירא נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8836-11-20 מדינת ישראל נ' שפירא
תיק חיצוני: 14122137970

מספר בקשה: 2

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבקשת	רחל שפירא
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

החלטה

1. לפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקשת ביום 29.12.20 (להלן: "פסק הדין").
2. במסגרת פסק הדין הורשעה המבקשת בעבירה של אי מתן זכות קדימה להולך רגל שעמד על המדרכה בסמוך למעבר החציה וניכר היה כי בכוונתו לחצות את הכביש, ונגזר עליה קנס בסך 250 ₪.
3. המבקשת טענה כי מעולם לא קיבלה את הזימון לדיון ולא ידעה אודות קיומו של הדיון. טענה כי קיבלה לידיה את פסק הדין ביום 19.1.21 ורק אז נודע לה לראשונה כי הורשעה בהיעדרה. טענה כי חומרי החקירה וראיות התביעה לא הועברו לעיונה ואינם נמצאים בתיק בית המשפט. טענה כי לא ביצעה העבירה המיוחסת לה ושלא היה הולך רגל שלכאורה לא ניתנה לו זכות קדימה ויש לה טענות הגנה טובות וראיות להוכחת חפותה. לאור האמור ביקשה לבטל את פסק הדין וליתן לה יומה בבית המשפט.
4. המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי הודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת ולאור האמור חזקת המסירה עומדת בעינה.
5. לאחר ששקלתי טענות הצדדים החלטתי לקבל הבקשה בכפוף לתשלום הוצאות.
6. על פי סעיף 130(ח) לחסד"פ בית המשפט רשאי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד משני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון או גרימת עיוות דין כתוצאה מהותרת פסק הדין על כנו (ראו בנדון: רע"פ 9142/01 איטליא נ' מ"י, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 סאסי נ' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח ההזמנה באמצעות דואר רשום מקים "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את ההודעה מסיבות שאינן תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה נ' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קריב נ' מ"י, 20.1.15).

מעיון באישור המסירה הסרוק בתיק עולה כי הזימון לדיון נשלח לכתובתה של המבקשת. על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה. המבקשת לא הוכיחה שלא קיבלה את ההזמנה לדיון מסיבות שאינן תלויות בה ולמעשה כלל לא התייחסה בבקשתה לאישור המסירה ומכאן שלא הפריכה את חזקת המסירה. המבקשת אף ציינה כי קיבלה בדואר את פסק הדין ללא קושי. עם זאת, באישור המסירה לא סומנה סיבת אי המסירה.

8. בנסיבות אלה, ומאחר שהמבקשת כפרה בביצוע העבירה וטענה כי יש בידיה ראיות להוכחת חפותה, אני סבורה כי יש מקום ליתן לה יומה בבית המשפט על מנת להסיר את החשש מפני עיוות דין, אולם זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה.

9. סיכומי של דבר, הריני לקבל את הבקשה ולבטל את פסק הדין, זאת בכפוף לחיוב המבקשת בתשלום הוצאות לטובת המדינה בסכום של 150 ₪, אשר ישולם על ידי המבקשת עד ליום 2.5.21 שאחרת, ייותר פסק הדין על כנו.

המזכירות תודיע לצדדים ותעביר התיק לעיוני לאחר תשלום ההוצאות כאמור לעיל.

ניתנה היום, כ"ז ניסן תשפ"א, 09 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.